

1 Hamlet vs Hamlet, van Tom Lanoye naar Shakespeare, door Toneelgroep Amsterdam/Toneelhuis, regie Guy Cassiers.

Shakespeare en Lanoye bewijzen zich wederom als onverslaanbare combi. Voeg daarbij een stel topacteurs (Lanoye had meteen Abke Haring als Hamlet voor ogen) in regie van Guy Cassiers en je hebt theater waar je stil van wordt.

2 Gavriilo Princip, van en door De Warme Winkel, eindregie Marien Jongewaard.

KABOEM! Dacht je net dat het klaar was met het seizoen en alles wel zo'n beetje duidelijk, komt De Warme Winkel de boel opschudden met een geweldige voorstelling over die Bosnisch-Servische antiheld. En over een Europa in chaos en verwarring in een tijd waarvan nog steeds een hoop te leren valt voor nu. Ook om te lachen en ingenieus in elkaar gestoken.

3 De pelikaan, naar August Strindberg, door Toneelgroep Amsterdam, regie Susanne Kennedy.

Ze doet het weer, nu ook in de grote zaal: een Scandinavische klassieker ensceneren als horrorsprookje. Consequent, heel mooi vormgegeven en met huiveringwekkende, sterke performances als die van Marieke Heebink als (schoon-)moeder *from hell*.

4 The Fountainhead, naar Ayn Rand, door Toneelgroep Amsterdam, regie Ivo van Hove.

Een gedurfde onderneming waarvan het resultaat lang nadeint en steeds opnieuw aanzet tot discussie, verwondering en bewondering. Over inhoud én vorm, spel én dramaturgie – en meer. Eentje die je eigenlijk nog een keer wilt gaan zien.

5 Olga, van en door De Koe.

Het Vlaamse gezelschap presenteert een zelfgemaakte Tsjechof, met geliefde, bekende ingrediënten uit zijn geschriften en het snuffje gekkigheid dat De Koe eigen is.

6 Who's Afraid of Virginia Woolf van Edward Albee, door Toneelgroep Oostpool/Toneelschuur Producties, regie Erik Whien.

Glasheldere regie en sterk bezette rollen maken dat je soms met heel

andere ogen kijkt naar dit bekende en beminde huwelijksdrama.

7 Pointless International, van en door Discordia en 't Barre Land.

Vier clowns proberen zich staande te houden in een harde werkelijkheid van geld en vlak genot waar misschien wel geen plaats meer is voor het echte vakwerk. Intussen geniet het publiek van adembemende strapatsen.

8 Samurai, van Dea Loher, door Ro Theater, regie Yahya Gaier.

Een heel grote man (Jack Wouterse) en een heel kleine (Gaier) spelen respectievelijk een faalangstige portier/acteur en iemand die hem wel bij alles zou willen helpen maar ook gehouden is aan zijn eigen grenzen. Verrassende, zeer geslaagde Ro Theater-lunchvoorstelling.

9 Hollandse Luchten 1: Jeremia, van en door Marjolein van Heemstra & Sadettin Kirmiziyuz (Trouble Man /Frascati Producties).

Ze gingen onder meer op bezoek bij de weduwe van Hans Janmaat in hun theatraal onderzoek naar de Jeremia's van nu. Reaguurders, boze burens, het failliet van de multiculturele samenleving: ze kunnen er wel om huilen en soms ook heel hard om lachen – en wij met hen.

10 OMG! XMAS-SHOW! WTF? van en door Dood Paard.

Er was een hoop over te doen, over de kerstshow (vanaf 9 jaar) van dit gezelschap, dat nog nooit een kerstshow had gemaakt en waarvan iedereen dacht dat dat zo zou (moest?) blijven. Dood Paard ging er vol voor en in augustus staan ze ermee op Lowlands. Leuk, hoor.

Tegenvaller

Dantons Dood, naar Georg Büchner, door Toneelgroep Amsterdam, regie Johan Simons.

Ook een voorstelling die veel losmaakte dit seizoen. De basis mocht er zijn: prikkelende inhoud, prachtige spelers en niemand minder dan Johan Simons ervoor. Toch leek het haast alsof de acteurs zich niet thuisvoelden in dit verhaal. Voor mij kwam het ook maar sporadisch tot leven.

Hamlet vs Hamlet.

Foto Jan Versweyeld

